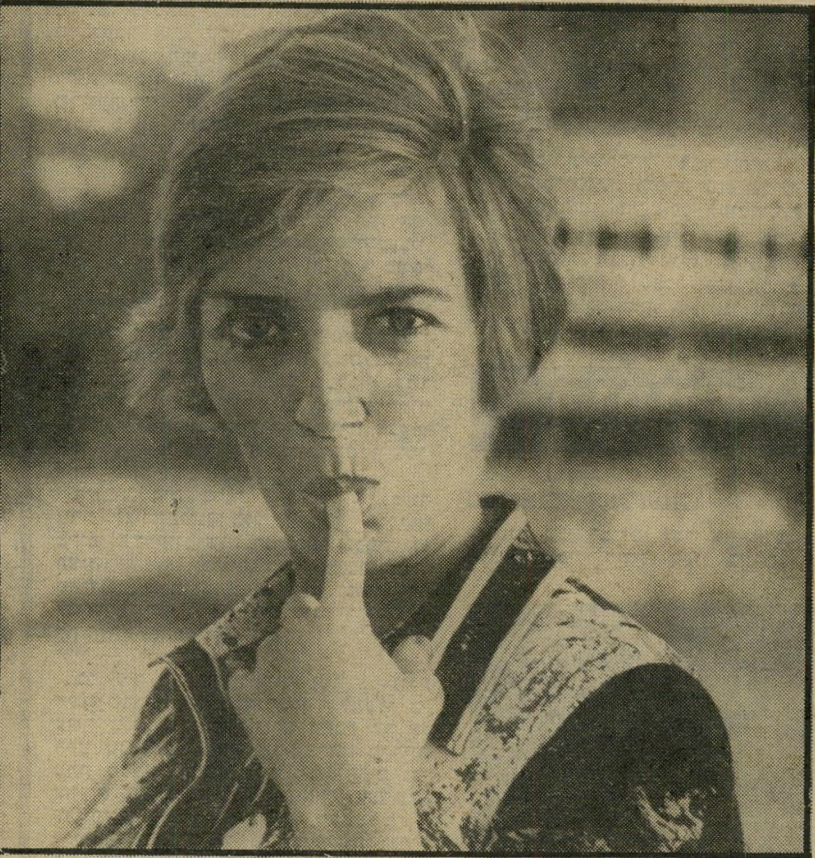

שעשועי מדין יום-יום

קסאוירה בת-דיאבי (1976)
טקסס מהירט

קסאוירה הולנדר בנעוריה
לא לנשים בלבד

לתנוחה שבה שוכבת הבחורה על גבה, פושקת את רגליה והבחור שוכב ביניהן? הארי נוקש באצבעותיו. "בחי, עכשי ואני נזכר! זאת התנופה שלידי גיין הר-אתה לי".

● "אתה באמת רוצה אותי?" הדבר משול לשליפת גוף מחוץ לחלוטין מתוך מכונית מחוצה רק כדי לשאול את בעליו "נפצעת?" אחרי הכל, הוא עושה לך אהבה, לא? מה עוד הוא יכול לעשות?

● "אני טובה בשבילך?" המישפט הגאוני הזה מצוי בעמוד 331 של פייטון פלייט, שהופיע בשנת 1956. גשים רבות עד להחריד למדו אותו בעל-פה. ולגברים רבים במיספר שווה עד להחריד כבר יצא מהאף לשמוע את השאלה המטופשת הזאת של קונסטנס מקנדי.

● על כולכן, הנשים, לשכוח את הד שטויות של אני טרזון, את גיין. "היי תוקפנית ככל שתחשק נפשך, תיפסי את אוזנו ותני לה ליקוק הגון. ליפתי את עכוזי ושחקי בביצים שלו. תני לא פחות ממה שאת מקבלת".

● שוב אני רוצה לצטט את ג'רמיין גרייר, הפעם — על התנהגות מיטתית נשית מדי. "מה שגברים רוצים באמת" היא אומרת, "הוא קצת ליכלוך אמיתי, קצת תיאבון בכל העסק הזה". אני עונה

הסביר, "זה מה שיש לי ולך אין, אבל אני מוכן לתת לך אותו בשימחה — בתנאי שלא תשחקי להחזיר".

● כל אשה תיסער לנוכח ההתוות הי דנות ורבות-העוצמה הניתכות בדגדגה מר טוח כה קרוב. אי אפשר לתאר את הדבר, אלא כנזילה חמה וסמיכה, והאמינו לי, אין בעולם כולו תחושה דומה לזו. כך ודאי חש כדור-הגלידה כאשר נוחת עליו באיטיות רוטב השוקולד החם.

● מעשה-האתנה טוב משול לריקוד טוב: הוא אינו מהווה שום בעייה כל זמן שאתה מתחיל בדברים הבסיסיים ואינך מנסה לחקות את רודולף נורייב כבר בשי עור הראשון, בקפיצות משוגעות אשר חזיקה עליהן שישליכו אותך אל הקיר.

"היא הפליגה על ענן זהוב"

● שמעתם את הגירסה ההודית על הי בדיחה הידועה על ספר-המין? הארי סיים סוף-סוף את כתיבת הקאמא-סוטרא אחרי שנים רבות של מחקר, ראיונות וניסויים אישיים, וצבר רפרטואר של 3,542 תנודות שונות. הוא מראה את כתב-היד שלו ללידו קרישנא ושואל אותו מה דעתו. קרישנא קורא את כתב-היד בעיון, ואז מקמט את מצחו, ושואל, "מה בקשר

דקת, הגברת. עשו יחד מקלחת, ואחרי כן לקפו את המים זה מזה. לעולם לא תרצו יותר להשתמש במגבת. (בנקודה זו אתם בטח שואלים את עצמכם איך אפשר ללקק גוף ולייבשו בעוד שכול דואר מרטיבים עליידי ליקוק, התשובה היא שאי אפשר. אבל נחמד לנסות).

● ציפורניים. לא לנשים בלבד, כפי שהיתה אומרת בארבהא וולטרס. גם גבר יכול לגלות דברים שמעולם לא הבחין בהם, אם רק יעשה שימוש נכון בציפורניו. לא רק לגברים יש שערות על הגב: לרוב הנשים פלומה רכה וחסרת-צבע בין כתפיהן ועל עכוזיהן. היא כה רכה וקלה עד שבדרך-כלל אין הגבר מודע לקיומה, ביחוד אם לטיפותיו דומות ללחיצות של דוב.

● פעם היתה לי חזיה עם ביטנה תפרי רה רע, ותפר אחד, מרושל, לא הפטיק לשפשף את פיטמתי ולשגע אותי במשך כל היום. איך אהבתי את החזיה הזאת. איך אהבתי אותה!

● אנו חיים בעידן שבו הוויבראטור משמש לעיתים כה קרובות תחליף לאבר, עד שלפרקים אנו שוכחות מה יכול אותו אבר לעשות בכוחות-עצמו, אם אפי שר לומר. כל מה שחסר הוא הוימום, ואם זקוקה האשה לוימום הזה שלה — הייתם מאמינים שיש נשים אשר אינן מסוגלות להפקד כהלכה בלעדיו? — היא תמיד יכולה להפעיל את מכונת-הגילוח החשמלית שלו בחדר הסמוך, בעוד היא הנגית מעיסוי-אברי-גברי כשר למהדרין.

● בזהו בתחת. מישחק אנגלי, אולם אינך חייב ללמוד באוכספורד כדי לשחק בו, התנאי שתוכלו למצוא בינכם בזהו גדולה אחת ופייטבעת אחד.

● מה שמזכיר לי את בוריס, המאהב הרוסי המענג שהיה לי, אשר ניסה פעם ללמד אותי כמה מילים ברוסית, "פידוה",

לפני כשנתיים וחצי היא שיגעה את כל זאבי תל-אביב. היא ביקרה בארץ כמגישה של סידרת סירטי טלוויזיה על ארץ-הקור דש. שמה של קסאוירה הולנדר, הנערה היהודיה למחצה, ממוצא הולנדי, מי שהי תה המאדאם (מנהלת בית-ההבושת) המפור-סמת ביותר בניו-יורק, הולך לפנייה מזה עשר שנים.

את הגבר הישראלי פגשה קסאוירה הר לנדר בבית-הפגישות שלה, כאשר שאבה מנסיונה ומנסיון המארחות שלה פרטים, שאותם ניסחה בספרה הראשון, שפורסם בשעתו בעברית בשם בית-התענוגות. כך כתבה קסאוירה: "הישראלים — שונים המרליע את בני-עמם המקומיים. הגבר בצורה קוטבית ביותר מאחיהם היהודים אמריקאים. בראש ובראשונה — אלה (הישראלים) אוהבים את הקונילונגוס המרליע את בני-עמם המקומיים. הגבר הישראלי ניחן באון ניכר, מיבנה גוף נאה, שעיר — ומיחם תמיד. הקושי עם הבחור רים האלה גובע מהעובדה שגישתם קמי צנייה על הקוחות הישראלים משתדלים תמיד להפוך את הבית שלי לשוק, שניתן לקנות בו סחורה בחצי מחיר..."

השברע עומד לראות אור ולצאת לשוק הישראלי סיפרה האחרון של קסאוירה הר לנדר שעשועי מין (Xavira's Supersex), שהוא ספר המין העליו ביותר שניכתב מאז הומצא המין, זהו ספר שבו מלגלת קאסי ווירה על עצמה, על לקוחותיה, ועל המין, ספר שבמאתיים עמודיו מצוי מידע אודות המין, שאין למצוא אותו גם באנציקלור פדיות המתחכמות ביותר.

רצ"ב כמה מפנייה-הלשון והחויות, שאור תן מתארת קסאוירה הולנדר בספרה הי חדש:

לחקות את רודולף נוריב

● ג'רמיין גרייר אמרה פעם: "כל גבר צריך להידפק בתחת, כדי שידע מהי ההר-גשה כאשר חודרים לתוכו". היא די צרי